

jeg gaar over til at yttre mig om den foreliggende Sag. Jeg troer ikke, at jeg kan sige noget Nyt, og Dem, der ikke have følt sig talt af den ærede Ministers Fremstilling, vil jeg altsaa heller ikke kunne influere paa, især da jeg ikke troer at kunne fremsætte mine Grunde saa skarpt som han. Paa den anden Side kan jeg heller ikke være ganske enig med den ærede Finantsminister. Naar der i Grundlovsindskrænkningens § 4 er sagt, at Kongeriget og de andre Landsdele skulle udrede det Beløb, hvormed Monarchiets Udgifter overstige dets Indtægter, saa troer jeg ikke, at disse Ord fortjene en saa stærk Dadel for en uheldig og utilstrækkelig Redaction, som er bleven udtalt af den ærede Landsrådsmand, der tillige er Finantsminister, og som jeg simpelthen vil betegne som Finantsminister, fordi han ikke ophører at være det, selv om han ikke optræder her som saadan, og jeg troer ogsaa, at det har vilst sig ved hans egen Udtalelse og hans egen Fremstilling af Bestemmelserne. Men jeg giver ham fuldkommen Ret, naar han siger, at disse Bestemmelser maae opfattes paa en fornuftig og praktisk Maade, og at man maa spørge om: Hvorledes kan og maa Overskuddet af Fællesmonarchiets Udgifter over Indtægterne dækkes, naar det skal dækkes ved Tilskud af de enkelte Landsdele? Jeg troer da, det er fuldkommen klart, hvad der i en anden Form blev udtalt af den ærede 2den Landsrådsmand for 1ste Kreds (Wessely) forleden Dag, at man begynder aldrig med en blank Kassebund; selv om man virkelig har et Deficit, har man dog Penge mellem Hænder; man kan derfor heller aldrig sige, og jeg troer heller ikke, at der kan have været tænkt paa, at Finantsministeren skulde befinde sig i Forlegenhed for at bestride de enkelte Udgifter, før han kunde henvende sig til Landsdelene om Tilskud. Fællesmonarchiet gjør, hvad enhver Landsdeel gjør, det opgjør et Budget i Forveien; det opgjør det for 2 Aar, vi opgjøre det for eet Aar, og idet vi opgjøre vort Budget og see vort Behov, saa tage vi strax Hensyn til dette Behov ved at anvise de dertil svarende Indtægter. Naar der altsaa ved at opgjøre Fællesmonarchiets Budget viser sig et Deficit, vil Budgettet forud fastsætte, at det skal dækkes ved Tilskud, og

dette Tilskud fra Landsdelene bliver en Indtægt for Fællesmonarchiet; den bliver i den fælles Finantslov opført ligesom enhver anden Stat, den opføres nemlig paa Indtægtsiden at skulle indkomme til den givne Tid. Jeg troer altsaa, at det aldrig kan være faldet Nogen ind, da man sagde, at Landsdelene skulde dække, hvad Fællesmonarchiets Udgifter overstrede Indtægterne, at tænke paa de enkelte Udgifter, saaledes som det forekommer mig, at den ærede Landsrådsmand, som jeg sigter til (Wessely), for meente, idet han omtalte, at de enkelte Fællesmonarchiets Udgifter forfaldt til bestemte Tider, Civillisten til den Tid og Statsgælden til den Tid, og at til disse enkelte Forsaldstider skulde man komme til Landsdelene. Forholdet er virkelig det, at Fællesmonarchiet som enhver enkelt Landsdeel maa opgjøre i Forveien Budgettet for sin Huusholdning, det være sig for eet eller for to Aar, og ved Opgjørelsen maa man sige: Det viser sig, at vi behøve fra de enkelte Landsdele saa og saa meget Tilskud, og dette bliver da opført med en bestemt Sum. Men hvorledes vil det nu vise sig bagefter? Lad mig da gjentage: man kan aldrig blive med at indkræve, til Behøvet viser sig, og man kan ikke forlange af Fællesmonarchiets Finantsminister, hvad man ikke kan forlange af nogen Minister, der bestyrer Finantserne, heller ikke ham, der bestyrer Kongerigets specielle Finantser, at han til enhver Tid af Aaret skal kunne sige: „Nu veed jeg, at der er Underbalance, og derfor er Tiden nu til at indkræve Pengene“, hvoraf Følgen jo igjen vilde blive, at, naar der viste sig at være et Overskud, maatte det tilbagebetales. Han maa have fulgt en vis Plan for sin Huusholdning, derefter indkræver han Indtægterne, og først efterat Aaret er tilende og Indtægterne ere opkrævede, først da opgjøres Regnskabet og affluttet, og da kan der blive Spørgsmaal, om der er et Overskud, om der kan være udfikret et større Tilskud, end der strengt taget behøvedes; og Spørgsmaalet vil egentligt først foreligge, naar Regnskabet for Fællesmonarchiets Finantsperiode er opgjort og revideret; da kan man see, hvorledes det forholder sig. Det er nu meget trostelligt, synes mig, at dette Overskud for det